

04. 05. 2014. – 3. Uskrsna

Kroz ovaj tjedan slavimo:

- **Ponedjeljak:** - Hilarije, Andeo, Maksim
- **Utorak:** - Lucije, Marijan, Irenej Srijemski
- **Srijeda:** - Sv. Dujam
- **Četvrtak:** - Bl. Djevica Marija Posrednica milosti
- **Petak:** - Sv. Kristofor
- **Subota:** - Bl. Djevica Marija Trsatska

M I S E S U:

Prizna-sv. Ante 8 sati : -----

Cesarica : 9 sati : Blaž, Marija i Tiho Čačić,
Frane i Roža Smojver

L. Šugarje: 11 sati: Božo Barić

Mjesec svibanj posvećen je Mariji. **Slijedimo je u molitvama i pobožnostima, posebice kada se časti u svetoj krunici I apostoli su bili okupljeni oko nje tada, kao i mi sada. Ona je naša zagovornica, po čijem zagovoru zadobivamo mnoge milosti kao ljubljena djeca Božja.**

Na poseban način pozivam djecu da dolaze na molitvu krunice

Sljedeće nedjelje (11. 05.) je nedjelja "Dobrog Pastira" posvećena Danu molitve duhovnih zvanja svećenika i redovnika. U ovom tjednu moliti ćemo na nakanu da Bog ohrabri mlade te se odazovu Isusovu pozivu "Pođi zamnom" učinit ću vas ribarima ljudi.

U četvrtak je prvi dan trodnevnice za **'nedjelju dobrog pastira** – duhovna zvanja

18. svibnja u našoj župi je Prva Pričest

Na stoliću poslužite se

Glas Koncilom

Izdaje: Župa sv. Karla Boromejskog, Karlobag

Župnik: fra Josip Grivić

Župni vikar.: fra Zlatko Šafarić

MISNE NAKANE KROZ OVAJ TJEDAN:

04. 05. 2014. – 3. Uskrsna

Karlobag: 10 sati - Za narod (pro populo)

Ponedjeljak, 05. SVIBNJA

19,00 sati

Utorak, 06. SVIBNJA

19,00 sati

Srijeda, 07. SVIBNJA

19,00 sati + Marija Bajrami, 2. god.

Četvrtak, 08. SVIBNJA

19,00 sati:

Petak, 09. SVIBNJA

19,00sati:

Subota, 10. SVIBNJA

19,00 sati

11. 05. 2014. – 4. Uskrsna

Prizna-sv. Ante 8 sati :Danica i Branko Stegnaić

Cesarica : 9 sati :

Karlobag: 10 sati - 'pro populo'

L. Šugarje: 11 sati: Anka i Jadre Devčić

04. 05. 2014.

God. IV., br. 132.

Prepoznaše ga u lomljenju kruha.

A mi se nadasmo da je on onaj koji ima otkupiti Izraela... A on će im: »O bezumni i srca spora da vjerujete što god su proroci navijestili! Nije li trebalo da Krist sve to pretrpi te uđe u svoju slavu?

... Dok bijaše s njima za stolom, uze kruh, izreče blagoslov, razlomi te im davaše. Uto im se otvore oči te ga prepoznaše, a on im išeznu s očiju. Tada rekoše jedan drugome: »Nije li gorjelo srce u nama dok nam je putem govorio, dok nam je otkrivao Pisma?« U isti se čas digoše i vratiše u Jeruzalem. Nađoše okupljenu jedanaesticu i one koji bijahu s njima. Oni im rekoše: »Doista uskrsnu Gospodin i ukaza se Šimunu!« Nato oni pripovjede ono s puta i kako ga prepoznaše u lomljenju kruha.

Sveti Kristofor

mučenik iz III. stoljeća. Rodio se po jednim u Kanaanu, po drugima u sjevernoj Africi. Prije krštenja zvao se Reprobis, Offerus ili Adokimus. U srednjem vijeku bio je jedan od najpopularnijih i najštovanijih svetaca. Bio je po svemu sudeći snažan čovjek, gorostas, koji je putovao svijetom u potrazi za pustolovinama. O njemu kruže brojne legende. Jednom je naišao na pustinjaka koji je

živio kraj divlje, opasne rijeke i pokazivao ljudima gdje su sigurna mjesta za prijelaz na drugu stranu. Kristofor je preuzeo njegovu službu, ali on je putnike preko rijeke prenosio. Prema najljepšoj legendi, prenio je jednom preko rijeke i dječaka Isusa (grčki Khristophóros, nositelj Krista). Isus ga je tada pokrstio vodom iz te rijeke. Kristofor je zatim pošao u Likiju, gdje za Krista Gospodina podnio mučeništvo. O njemu se malo zna, ali izvjesno je da je umro kao mučenik oko 251. na grčkom otoku Samosu, za vrijeme Decijeve progonstva. Odrubljena mu je glava jer nije htio žrtvovati poganskim bogovima.

Ubraja se među 14 svetih pomoćnika, koje vjernički puk zaziva u pomoć prigodom raznih prirodnih katastrofa i bolesti. Naročito su ga zazivali u pomoć protiv kuge, ali i kod loših snova, epilepsije, poplave, tuče, grmljavine, oluje, zubobolje i nagle smrti. **Njegovu medaljicu i danas sa sobom nose mnogi vozači automobila.** Zaštitnik je putnika, vozača automobila, autobusa, taksija i kamiona, motorista, skelara, poštara, sportaša, atletičara, nosača, istovarivača tereta, radnika koji obavljaju teške i opasne poslove, strijelaca, neženja, lađara, knjigoveža, prodavača voća, vrtlara, pomoraca, nosača, prevoznika, valjača sukna, planinara, te mnogih naselja, župa, crkava i kapela diljem svijeta i hrvatskih krajeva (Rab, Krčka biskupija, Rovinj). Naši Rabljani čuvaju relikvije svetog Kristofora i njemu u čast priređuju veliku proslavu u mjesecu srpnju.

Homilija za 3. Vazmenu nedjelju

U slici dvojice učenika na putu u Emaus vidimo, kada se, ojađeni i obeshrabreni, zatvorimo u same sebe i, razočarani i poraženi, idemo prema malodušnosti, klonulosti, Bog nam je blizu, uzima na sebe naše slabosti, on nosi težinu naše žalosti, tuge. Svaki put kada iskusimo Božje očinstvo u nježnosti njegove majčinske ljubavi, on je taj koji nas prati na našem životnom putu. On "uspори svoje korake prema ritmu naših koraka".

On želi da nam se daruje, da bude s nama, jer želi rasvijetliti, ozdraviti, zaviti, tješiti svaku našu nevolju i jad. Ali kao i učenici potrebna je promjena, otvoriti oči, prepoznati. Pripovijedanje učenika iz Emausa, simbol svih nas, daje nam vidjeti njihovo obeshrabrenje na povratku svojoj kući. Njihova žalost toliko je velika da im zamrači razum i srce. Kada su se približili selu, pozvali su ga da ostane s njima i on to prihvaća. Ne samo da putuje s njima, nego ostaje s njima. Isusova prisutnost daje im stabilnost. Ali su ga tek prepoznali poslije lomljenja kruha. Tu gestu Isus je učinio u prigodi kada je "umnožio kruh" i na Veliki četvrtak u dvorani Posljednje večere. I bratske geste daju odušak duši, prosvjetljuju također i najgoru tamu, ali iznad svega otvaraju oči. Konačno su se sjetili daje njihovo srce bilo drugačije, "gorjelo je", kada su razgovarali s njim na putu. Poslije tog događaja odmah se vraćaju u Jeruzalem. Njihovo je srce toliko promijenjeno, toliko ispunjeno radošću i utjehom. Nema više tame u srcu, nego sunce. "Tužni i bijeg postaje radosni trk; nema više noći, niti umora, niti udaljenosti, srce je zapaljeno, oči vide. Više ih ne zamara put, dišu dišući Krista, koji je na putu sa svakim čovjekom na putu.

Ako su ti učenici svi mi, tada i mi moramo biti u obadvije prilike. U onoj tužno i razočaravajućoj, ali također i u onoj u trku prema drugima da bismo išli navijestiti, darovati ono što smo primili; ali prije svega imati vjeru. Tražiti od Gospodina da bude s nama uživati i hraniti ovu prisutnost, hraniti je bratstvom, učiniti je dragocjenom s našim "lomljenjem kruha".

Podijeliti s braćom, promijeniti njihove patnje, bijede i nositi sunce svjetlosti, toplinu ljubavi. Tada, i samo tada, bit će proljeće, bit će život.

Molitva za duhovna zvanja

Gospodine Isuse Kriste ti si rekao:
"Žetva je velika ali radnika malo. Molite dakle Gospodara žetve da radnika pošalje u žetvu svoju."

Pogledaj Gospodine potrebe svoje crkve i naše biskupije i daruj joj dovoljan broj svetih svećenika, redovnika i redovnica, koji će vjerno i požrtvovno služiti tvome narodu.

Mnogo je onih koje si pozvao ali tako malo onih koji se radosno odazivaju Tvome pozivu, koji slušaju i čuju Tvoj glas: „Dođi i slijedi me.“

Molimo te, pohodi naše obitelji da budu zajednice ljubavi u kojima roditelji s radošću primaju djecu i pomogni da ona odrastu u prijateljstvu s Bogom te postanu ljudi poslušni nadahnućima Duha Svetoga.

Ohrabri mlade da vjeruju ljubavi i spoznaju veličinu života stavljenog u službu drugima po svećeničkom i redovničkom zvanju te mnoge privedu k Tebi, jedinome Putu, Istini i Životu.

Ti si Gospodine, naša Nada, u Tebe se uzdamo.